

Buchenwald 1944

- lezend in Jorge Semprun –

dagelijks rookte de schoorsteen
doorzichtig soms, andere keren
zwart; tussen de beuken stond
de boom van Goethe en sneeuw
lag op de heuvel alsof daar niet meer
gebeurde dan glijden met een slee

een zondag in december overvalt
hem de majesteit van een beuk,
de vrolijkheid bij elke pas,
glinstering en knisperen

hij vergeet de draadversperring
onder stroom, de toren bij de poort,
de stalen boog: 'Jedem das Seine',
het oog van de grote vogel
dat neerkijkt op een veldmuis

vandaag is het zijne die ene boom,
de zon die uitlicht en groter maakt
tot een stem losbarst in zijn rug:
'was machst du hier?', een Mauser
op zijn borst gericht en dan het gezicht
dat aarzelt terwijl hij vertelt over
Eckermann en Goethe, twee namen
in de schors van een beuk

terwijl zij beide – gewapend en
ontwapend - vergeten boven bos
en heuvel: het opstijgen van rook,
doorschijnend deze zondag alsof
de brandstof droog is en op andere
dagen nat als sneeuw die druipt
uit de blije majesteit van bomen

Staf De Wilde